

ת"פ 41524/06/17 - מדינת ישראל נגד חמדי אלחנש

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 41524-06-17 מדינת ישראל נ' אלחנש
תיק חיצוני: 258290/17

בפני	כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	חמדי אלחנש

החלטה

1. לפני בקשת המאשימה לחילוט רכב מסוג טויוטה מ.ר. 62-517-10 (להלן: "הרכב") מכח הוראת סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט - 1969 (להלן: "סעיף 39 לפסד"פ").

רקע :

2. בתאריך 19/6/17 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום. מעובדות כתב האישום המתוקן בהו הודה והורשע הנאשם ביום 21/6/17 עולה כי מוחמד אבו חמדאן, גהאד חשאש ועלאם עשיבי הינם תושבי שכם אשר בשטחי הרשות האזרחית הפלסטינית (להלן: "האחרים"). במועדים הרלבנטים לכתב האישום היו מוחמד אבו חמדאן וגהאד חשאש נעדרים אישורי כניסה ו/או עבודה בישראל כדין ואילו עלאם עשיבי החזיק באישור כניסה לישראל לצורך ביקור משפחות ביו התאריכים 1.6.17

עד 29.6.17 בין השעות 08:00 ועד 22:00 . בין התאריכים 9.6.17 ל 14.6.17 בשעה 05:00 או בסמוך לכך, אסף הנאשם את התושבים הזרים וכן ציוד ציד מדירה ברחוב הבריגדה העברית 10/2 בגבעת המורה, עפולה (להלן: "הבית"), הסיעם ברכביו מסוג טויוטה לז. 62-517-10 או פרלקסווגן פאסאט או טנדר מיצובישי מגנום, אשר אינם רשומים על

שמו ופרטיהם המדויקים אינם ידועים למאשימה, על מנת לצוד חוחיות בסביבות הישובים טבריה, טייבה, נאעורה, מגאר, מגדל העמק וכן בסמוך לצומת מגידו. הנאשם המתין לתושבים הזרים סמוך לאזור הציוד ובסיום הציוד הסיעם יחד עם הציוד ועם שלל הציוד חזרה לבית. תמורת נסיעות אלו שילמו לו התושבים הזרים 500 ש"ח כל פעם. בהמשך היום, בסמוך לשעה 16:00 אסף הנאשם את התושבים הזרים ואת ציוד הציוד מהבית באחד

מרכביו והסיעים למקום שהורו לו על מנת לצוד שם חוחיות. בשעה 20:00 או בסמוך לכך הסיע הנאשם את התושבים הזרים חזרה לבית יחד עם ציוד ושלל הצייד. תמורת נסיעות אלו קיבל הנאשם מהתושבים הזרים 500 ₪ כל פעם. במעשיו האמורים הסיע הנאשם את התושבים הזרים השוהים בישראל שלא כדין. בתאריך 14.6.2017, בשעה 05:40 לערך, עסק הנאשם, בצוותא חדא עם האחרים, באזור בקעת ארבל ובסמוך לכפר חיטים, בציד ציפורים באמצעות רשת אליה קשרו ציפור מסוג חוחית כפיתיון. באותו המעמד צד הנאשם, ללא שיש ברשותו רישיון ציד, חמש ציפורים מסוג חוחית, וזאת במטרה לסחור בהן. במקום הצייד נתפסו הצפורים שניצודו, חוחית הפיתיון שהיתה ללא רוח חיים, רשת הצייד, כלוב ציפורים וכן קופסה בה הוחזקו חלק מהציפורים שניצודו. בהמשך היום, ובעקבות האירוע הנ"ל, בוצע חיפוש בדירה ברחוב הבריגדה העברית 10/12 בעפולה. בחיפוש נמצאו חפצים השייכים לנאשם ולאחרים ובהם 9 ציפורים מסוג חוחית, 3 כלובי ציפורים, חוטי קשירה ומזון לציפורים. אחת מהחוחיות שנתפסו נמצאה כשהיא קשורה בבטנה לרתמה. חוחית הינה חית כר מוגנת וערך טבע מוגן. לנאשם לא היה היתר למעשיו.

במסגרת כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון הורשע הנאשם בביצוע עבירות הסעה ברכב של תושב זר שלא כדין - ריבוי מקרים, סיוע לצייד חיות בר מוגנת ללא רישיון או היתר, החזקת חיות בר מוגנת בצוותא.

עם הגשת כתב האישום וכחלק מכתב האישום נרשם כי בהתאם לסעיף 39 לפסד"פ, תבקש המאשימה לחלט את הרכב (צוינו פרטיו בבקשה).

3. בתאריך 6/8/17 נגזר דינו של הנאשם במסגרת הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים באופן שהוטלו על הנאשם עונשי מאסר בפועל למשך 45 ימים בניכוי ימי מעצרו, מאסר מותנה, קנס בסך 2500 ₪. עוד סוכם בין הצדדים במסגרת ההסדר כי בקשה נפרדת לחילוט הרכב תוגש לאחר מתן גזר הדין וזו אכן הוגשה ביום 10/8/17.

4. בתאריך 24/9/17 התקיים דיון בבקשה. במסגרת הדיון נשמעה עדות הנאשם.

5. טיעוני הצדדים :

טיעוני ב"כ המאשימה :

א. המאשימה מבקשת לחלט את רכבו של המשיב אשר שימש את הנאשם בעת ביצוע העבירות בהן הורשע.

ב. המאשימה טוענת כי באפשרותה לבקש חילוט הרכב במסגרת פקודת סדר הדין הפלילי ואינה מוגבלת להוראות חוק הכניסה לישראל בנושא (הפנתה לרע"פ 4105/06 באסל גאבר נגד מ"י): ההלכה של בית

המשפט מדברת על אותה התנגשות לכאורה אך נקבע כי אין מניעה לבקש את החילוט מתוקף סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי מעצר וחיפוש.

ג. שלושת התנאים על פי סעיף 39 מתקיימים בעניינו ומבקשת לחלט את רכבו מתקיימים, ואין מחלוקת עליהם: בחפץ שנתפס נעברה עבירה, ברור כי הרכב שימש להסעת שב"חים וכן לביצוע עבירות הצייד, בעל הרכב הורשע והתנאי השלישי - הרשעה מתייחסת למעשה שנעשה ברכב כפי המתואר בכתב האישום. עוד הפנתה ב"כ המאשימה לעמדתו של כב' השופט רובינשטיין באותו רע"פ כי כאשר מדובר בעבירות נוספות, מלבד עבירות השב"ח יש מקום לחילוט הרכב. בענייננו אין מדובר רק בעבירה של הסעה, מדובר בהסעה של מספר פעמים תמורת כסף. הדבר נעשה יום אחר יום ובליווי עבירות נוספות של צייד. מכאן נקודת המוצא היא חילוט הרכב, ואין לסטות ממתווה זה.

ד. הנאשם אף העיד כי במשך למעלה משלושה חודשים, לא הוגשה בקשה לשחרור הרכב, הוא העיד שהצליח להסתדר.

ה. המאשימה סבורה כי חילוט הרכב הינו כלי ענישה מרתיע.

ו. בהמשך להחלטת בית המשפט הוגש צילום מחירון לוי יצחק ממנו עולה כי שווי רכב טויוטה אוונסיס שנת 2001 הינו 13,700 ₪.

טיעוני ב"כ הנאשם:

א. בתמיכה להתנגדותו לבקשת חילוט הרכב העיד הנאשם.

הנאשם מסר כי גם היה במעצר בית מלא, גם ריצה 45 ימי מעצר, וגם רוצים לחלט את הרכב. הוא לא מכיר את החוק, יש לו שישה ילדים והוא מסיע אותם לבי"ס עם הרכב. אשתו תושבת ישראל, הילדים שלו תושבי ישראל והוא תושב ירדן. הרכב משמש אותו לצורכי פרנסה. לכן מבקש רחמי בית המשפט.

במענה לשאלות ב"כ המאשימה השיב הנאשם כי עד עכשיו הסתדר עם טרמפים בלי הרכב, השכנים לוקחים את הילדים שלו לבי"ס, הוא מסר שקנה הרכב ב-5,000 ₪ ובזכרון דברים מופיע 4,000 ₪ שכן קנה הרכב ב-4,000 ₪ אבל השקיע עוד 1,000 ₪.

טיעוני ב"כ הנאשם :

א. מבקש שתוגש חו"ד שמאי שיבדוק את הרכב ולא על פי מחירון לוי יצחק שכן טוענים כי שווי הרכב 4,000 ₪ ולא יותר.

ב. מדובר באדם בן 51, תושב ירדן, נשוי ואב לשישה ילדים, מפרנס יחידי. בכתב האישום נכתב כי עבר את עבירת הסעת השב"חים בתמורה לסך של 500 ₪ כדי לפרנס את ילדיו.

- ג. מדובר על שתי עבירות בהן הורשע הנאשם ולנאשם אין עבר פלילי.
- ד. קיימת התנגשות בין שני דינים - פקודת סדר הדין הפלילי וחוק הכניסה לישראל, מצד אחד סעיף 39 שמסמיך את בית המשפט לחלט רכב או מוצג שנעברה בו עבירה, אך מאידך ההתנגשות עם סעיף 12ד'(2) לפי סעיפים קטנים ג' או ג5 לחוק הכניסה לישראל, שאם תוך 5 שנים מיום הרשעתו הורשע כאמור, בית המשפט רשאי לחלט את הרכב. ב"כ הנאשם מבקש להעדיף את הדין הספציפי על הדין הכללי.
- ה. עוד נטען כי מדובר באכיפה בררנית, הרי בעבירות צייד בלתי חוקי ועבירת הסיוע, מעולם לא שמע כי ניתנה החלטה לחילוט רכב, ולעניין עבירת הסעת שב"חים, מדובר בעבירה ראשונה של הנאשם. בהרבה תיקים של הסעת שב"חים הרכבים שוחררו, ולכן טוען לאכיפה בררנית במחוז הזה.
- ו. מדובר בנאשם שנשפט והוטל עליו קנס של 2,500 ₪ בגין אותן עבירות, הקנס הוא מחמיר שכן לפי נסיבותיו האישיות מדובר באדם מסכן, שאין לו יכולת כלכלית, מפרנס 6 ילדים.
- ז. מדובר ברכב ישן יחסית, משנת 2002, שעלותו בסך 5,000 ₪. מדובר ברכב שאינו שור מועד, וגם לנאשם אין עבר.
- לפיכך מבקש ב"כ הנאשם לחרוג מהכלל בהתחשב בנסיבותיו של האדם שניצב בפני בית המשפט, לדחות את הבקשה ולהורות על החזרת הרכב לנאשם.

דין והכרעה :

9. המסגרת הנורמטיבית לדין בעתירה לחילוט הרכב:

סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 קובע כי -

"(א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32 או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם."

שלושה תנאים מציב המחוקק לצורך סמכותו של בית המשפט להורות על חילוט תפוס :

א. הנאשם, שהינו בעל הרכב, הורשע בדינו;

ב. הרכב נתפס על ידי המשטרה (על פי הוראות הפקודה);

ג. הרכב סייע לנאשם לבצע את העבירות בהן הורשע;

ב"כ הנאשם אינו חולק בטיעונו על התקיימותם של תנאים א, ב' ו - ג', בפני בית המשפט הוצג הסכם זכרון דברים לפיו רכש הנאשם את הרכב עובר לביצוע העבירות (ת/3) והודעתו בנושא (ת/2) אך מבקש כי בית המשפט יפעל על פי שיקול דעתו, וידחה את בקשת המאשימה, בנסיבות העניין.

ההלכה הנוהגת נוסחה במספר פסקי דין מנחים :

"אמת המידה היא במהותה ובעוצמתה של הזיקה בין החפץ לבין העבירה ובחומריתה של העבירה, היינו במקרה כגון זה שבפנינו עולה השאלה באיזה מידה שימש הרכב באופן מהותי לביצוע העבירות שבוצעו...הרכב היה כאן כלי ישיר לביצוע העבירות, ועל כן אין לטעמנו כל סיבה להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי". (ע"פ 4148/92 - חוסין מועד נ' מדינת ישראל).

כמו כן לא טען הנאשם כי אינו עושה שימוש ברכב אלא מאשר כי עושה שימוש ברכב לצורך הסעת ילדיו לבית הספר.

מן הכלל אל הפרט :

10. כאמור, אין מחלוקת כי הרכב מושא בקשת המאשימה שימש את הנאשם להסעת התושבים הזרים מספר פעמים בשעות שונות של היום וזאת תוך שסייע בידם לעבור עבירות ציד שלא כדין והחזיק בעצמו חיות בר מוגנות והכל באמצעות הרכב מושא הבקשה לחילוט.

הסוגיה הראשונה הנדרשת להכרעה הינה האם קיימת סמכות ויש מקום להורות על חילוט הרכב בנסיבות ביצוען של העבירות, הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה וזאת משאין מחלוקת כי מתקיימים התנאים שנקבעו בדין לחילוט הרכב.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים הן במסגרת טיעוני הצדדים לעונש והן במסגרת טיעוניהם בבקשה ועיינתי בראיות שהובאו בפני מצאתי כי קיימת סמכות כדין להורות על חילוט הרכב במסגרת סעיף 39 לחסד"פ וכי מן הראוי להורות על חילוט הרכב במקרה שבפני והכל מהטעמים כדלקמן :

א. סמכות חילוט לפי הפסד"פ :

ברע"פ 4005/11 - אמה חיטרוב ואח' נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים (14/06/2011) נקבע כי -

"בכל הנוגע למישור המשפטי סבורני כי השאלה לה נדרשת המבקשת אינה מחייבת הכרעה במקרה שלפנינו. כפי שנקבע בעניין ג'אבר (רע"פ 4105/06 ג'אבר נ' מדינת ישראל (לא פורסם)), הוראות החילוט לפי חוק הכניסה לישראל אינן מוציאות את הוראת החילוט שבסעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט - 1969. בעניינו ציין בית משפט השלום: "עתירת המאשימה לחלוט הרכב עומדת בתנאי שתי הוראות החוק [חוק הכניסה לישראל ופקודת סדר הדין הפלילי - ס' ג']"

ההלכה הנוהגת בנושא נסקרה בתיק ע"ח (ירושלים) 22701-06-11 - עבד אללטיף פואקה נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים (05/12/2011) :

"אולם, בנקודה זו, כבר הכריע בית משפט העליון ברע"פ 4105/06, באסל ג'אבר נ' מדינת ישראל, מפי השופט אליקים רובינשטיין (שלדבריו הסכימו השופט אדמונד לוי והשופטת דבורה ברלינר), כי יש, למעשה, סמכות חילוט כפולה:

האחת, עפ"י סעיף 39(א) לפקודה, המאפשרת, בנוסף לכל עונש, לצוות על חילוט החפץ "אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשתה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ". מכאן, שאין צורך שבעל הרכב יהיה הנוהג, כדי שיהיה ניתן לחלט את הרכב.

השנייה, עפ"י סעיף 12א(ד2)(1) לחוק הכניסה, הקובע כי, אדם שהורשע בעבירות הסעת שב"חיים, ובתוך 3 שנים מיום הרשעתו הורשע בעבירה נוספת, ניתן לחלט את הרכב "אם הוא בעליו של הרכב או המחזיק בדרך של קבע".

50. על אף שלכאורה, חוק הכניסה, הוא, חוק ספציפי, שמתגבר על החוק הכללי, אין זה כך, שכן, מטרת התיקון לחוק הכניסה הייתה להחמיר ולא להקל, ולכן, גם לגבי השב"ח נותרה בעינה הוראת הפקודה המאפשרת תפיסת חפצים וכן חילוטם שלחפצים שנעשתה בהם עבירה, וזאת בצד ההוראה הספציפית ביחס לרכב שבו נוסעים השב"חיים, הכול כמפורט ברקע ההיסטורי של תיקוני החקיקה בסעיף י(1)-(4) של חוות דעתו של כבוד השופט רובינשטיין.

51. בית המשפט העליון אמר, בצורה מפורשת, כי אם היינו מקבלים את הכלל, הנטען על ידי הסנגור בפרשה הנ"ל, לפיו חוק ספציפי גובר על חוק כללי, התוצאה תהיה מנוגדת לתכלית החקיקתית: "שהרי אם תאמר כך, יצא שהעובר עבירה בפעם הראשונה ייפטר בגלל הוראת החוק המיוחד(חוק הכניסה לישראל), מהוראת חוק הכללי (פקודת סדר הדין הפלילי), ואם כן, הקל המחוקק עם מי שביקש להחמיר עימו, וחזקה היא 'כי תכליתו של כל דבר חקיקה, היא שיפורש לקיום תכליתו' (ברק, פרשנות

במשפט, פרשנות בחקיקה, עמ' 573) (סעיף י(5) לחוות דעתו של כבוד השופט רובינשטיין).

52. במסגרת הפרשנות של שני החיקוקים הללו, מסביר כבוד השופט רובינשטיין כי, סעיף 39(א) לפקודה, אינו הוראת שעה, וכי הוא "מקנה שיקול דעת לבית המשפט החל מהעבירה הראשונה".

לעומת זאת, כאשר מדובר בעבירות שב"ח, במקרה של עבירה נוספת, "שיקול הדעת של בית המשפט מצטמצם, ותחת שיקול דעת אם לחלט, בא שיקול דעת אם לא לחלט" (סעיף יא(2) לפסק דינו של השופט רובינשטיין).

לאור האמור לעיל אין בידי לקבל טענת ב"כ הנאשם כי לא ניתן להורות על חילוט הרכב שכן חילוטו אינו מתבקש מתוקף חוק הכניסה לישראל אלא על חוק כללי - סעיף 39 לפסד"פ וזאת לאור הפסיקה הנוהגת בנושא והיעדר מחלוקת כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן כי הנאשם עשה שימוש ברכב לצורך הסעת מספרתושבים זרים לצד ביצוע עבירות נוספות באמצעות הרכב.

ב. ב"כ הנאשם טען כי במקרה זה נסיבות אישיות חריגות לפיהן הנאשם ללא עבר פלילי ומטפל בשישה ילדים אותם נדרש להסיע לבית הספר ולהיעזר ברכב לצורך פרנסתו. עוד נטען כי זו הרשעתו הראשונה של הנאשם בעבירה לפי חוק הכניסה לישראל וכי הוטל עליו עונש חמור לרבות קנס כספי בסך 2,500 ₪.

עם זאת, ולאחר ששקלתי טיעוני ב"כ הנאשם לקולא סבורני כי בתיק זה נסיבות מחמירות המצדיקות מתן הוראה לחילוט הרכב מהטעמים כדלקמן:

1) עיון בעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם והעבירות בהן הורשע מעלה כי נסיבות ביצוען של העבירות חמורות לרבות הפגיעה בערך החברתי המוגן שהינו בטחון הציבור בישראל, הנאשם הסיע מספר תושבי שטחים, מספר רב של פעמים תוך תכנון מוקדם, התארגנות עבריינית של ממש ועבור בצע כסף סדרתי ולא חד פעמי.

2) ב"כ הנאשם טען כי הנאשם סובל ממצוקה כלכלית באשר אף הינו תושב ירדן ובני משפחתו תושבי ישראל אך בעניננו הורשע הנאשם בעבירות חמורות שבוצעו ממניע כלכלי על רקע מצוקתו הכלכלית ובאופן המעלה ממשית החשש כי יעשה שימוש נוסף ברכב לצורך ביצוע עבירות על רקע מצוקתו הכלכלית הנטענת. כמו כן לא מצאתי בטיעוני הנאשם ובא כוחו נסיבות אישיות חריגות או הומניטריות אשר יצדיקו במקרה זה החזרת הרכב לידי הנאשם.

3) העבירה בוצעה בתקופה בה נמשכים מעת לעת פיגועים וניסיונות להוצאת פיגועים בידי תושבי יהודה

ושומרון כנגד אזרחי המדינה לפועל, מרביתם של המפגעים ללא אישורי כניסה ושהיה כדין אך בכל אלו לא היה כדי להרתיע הנאשם מלעבור העבירות בגינה הורשע.

(4) באם אקבל טיעוני המאשימה כי שווי הרכב כאמור הינו 13,700 ₪ הרי שלא מצאתי במקרה חמור זה כי שוויו המוערך של הרכב מהווה עילה להימנעות מחילוטו וכבר נפסק בע"פ (ירושלים) 8327/04 - גאזי חמד נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים (07/09/2004):

"אין בעובדה שהרכב בעל שווי גבוה כדי למנוע את מימוש החילוט. המערער השתמש ברכב להסעת שב"חים, וזהו הנתון הקובע. רב הוא הסיכון במעשיו האמורים של המערער. אילו חפץ המערער לשמור על רכבו, היה עליו לכלכל צעדיו מבעוד מועד ולהימנע מהסעת שב"חים."

מאיך גיסא, טענת ב"כ הנאשם כי שווי הרכב נמוך בהרבה מהסכום בו מוערך במחירון (4000 ₪ בלבד) ממחישה כי הפגיעה הכלכלית בנאשם באם יחולט הרכב מצומצמת למדי.

(5) לא מצאתי ממש בטענת ב"כ הנאשם להפליית הנאשם לרעה אל מול נאשמים אחרים בביצוע עבירת הסעת תושב זר מהטעם כי כנגד נאשמים אחרים לא הגישה התביעה בקשה לחילוט רכבם. טענה זו לא נסמכה על ראייה כלשהי, נראה כי נטענה בעלמא ומכתבי האישום המוגשים בפני בית משפט זה בעבירה זו לרבות במהלך השנתיים החולפות בקירוב לא התרשמתי כי יש ממש בטענה, קל וחומר כאשר התביעה עותרת לא אחת לחילוט כלי רכב בגין ביצוע עבירה בודדת של הסעת תושב זר, לא כל שכן בביצוע סדרת עבירות הסעת תושבים זרים, בתשלום עבור כל הסעה והסעה בצירוף סיוע לביצוע עבירות נוספות על פי חוק להגנת חיית הבר וביצוע עבירה נוספת על פי חוק זה.

(6) במסגרת גזר הדין הוטל על הנאשם קנס בסך 2,500 ₪. בנסיבות תיק זה ולאור כל האמור לעיל איני מוצא כי ההוראה לחלט את רכבו של הנאשם, לאור שוויו המוערך של כלי הרכב, מהווה הכבדה בלתי מידתית על הנאשם במסגרת העונשים שהוטלו עליו בתיק זה.

(7) כמו כן מצאתי כי נוכח הסדרתיות בה פעל הנאשם בביצוע עבירות הסעת התושבים הזרים ואף נוכח הסדרתיות שבביצוע עבירות הסיוע לציד ללא היתר והחזקת חיית בר מוגנת יש מקום להורות על חילוט הרכב שהינו אמצעי ענישה הבא לענות גם על שיקול הרתעת הרבים והדברים נכונים לא פחות גם בהתייחס לעבירות על פי חוק להגנת חיית הבר אשר מהוות מוקד משיכה, קלות יחסית לביצוע וקשות יחסית לחשיפה, לאלו המבקשים לפגוע בחי המוגן בעבור בצע כסף.

סוף דבר :

לאור האמור לעיל אני מורה על חילוט הרכב מושא הבקשה לטובת אוצר המדינה. חילוט הרכב יבוצע

לא מוקדם מיום 14/11/17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ד' תשרי תשע"ח, 24 ספטמבר 2017, בהעדר
הצדדים.